

ACC. N:R. 1894

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Acc. Ahlberg*

Härad: *Frosta*

Adress: *Brund*

Socken: *Sydeby*

Berättat av: *Inspr. Kavel*

Uppteckningsår: *1925*

Född år: *1890*

Uppteckningen rör

Regist. I.

9 Sid

Skriv endast på denna sida!

Register

S.	1	Bläss
"	2-3	Byalaget i Noutou
"	4	Lappskåd
"	5-6	Midsommar
"	7	Spöke
"	8	Sista kårven
"	9	Vättheljas.

Inspektor Kant har varit inspektor dels på Sextorp dels på Bosjökloster, men det han hade att berätta var alltsammans minnen från hans födelseby, Norrtou, som också ligger i Frosta härad. Men det var tyvärr inte mycket han mindes och jag fann snart, att det var ingen ide att frågamer. Inspektor Kant är mellan 60 och 70 år och bor numera i Snogeröd.

Blöss

7 Nouton skulle en brude,
som hette Per Andersson göra en "äha"
opp mot Småland. För att hämta timmer
och då skulle han köra hemifrån kl. 3
på natten. Och klockan 2 steg han upp
och skulle köra sina sejer i ordning. Och när
han kom ut på gården var där vintern
som blossade till och som passade det
som en lång kedja, som släpades på
marken. Det var kantomatören, som gick
igen, för att han hade mätt fel en gång.

7 Norstra fanns som på de Byalaget i Montow
flerta andra ställen en älderman, som
skulle företa byn. Han valdes på ett gille
som alltid hölls veckotisdag och kallades
"redstis'da'sgille". Då samlades man
hemma hos den gamle äldermannen
till gille och så förtogs man val av
olika förtroendemän för byn.

Två stycken valdes till att
ha särskild uppsikt över tiggare och
lösa folk, som dras omkring. Då för tiden

gick det inte en dag utan att en eller
två tiggare kom till gården och fick
mat och de två tillsyningsmännen skulle
se till att det inte var främynda fänges
eller andra brottslingar, som i des ombering
Gamla skol spelare brukade ofta gå
ombering och tigger. De fick mat på gården
och ofta till kom i sin påse, som de
hade med sig. Men orolde således två
stygkan bönder till att ha särskild uppsyn
över löst folk, men om det till el. gällde
skallgång efter rymslingar, var det älles-
männen, som badede till skallgång.

En till byn ryksmännen kunde
skulle alltid bjuda $\frac{1}{2}$ eller 1 stopp brännvin
som välbemänt på det första vaktisbesöket
han var med om.

'Lappskad'

En pige kemma hade fått
'Lappskad' i ett knä. Men då fanns
där en gammal väring kemma och
hon skulle dit och stjälta iron kemme
med ett gammalt gevis, så skulle
det gå bra.

+ 7 sjilva Norstow by Midsommer
brukade man inte ha mejsting, men
i Seetorps drog rittes alltid en, där
ungdomen samlades och dansade. Dit
kom ungdom från alla kilt ören de,
som inte lydde under Seetorps gärb.
Mejstingen var en rak stäng utan
korsarm och med tre stora korsor,
som hängde parallelt med marken.
7 dessa större ringas hängde sedan
en hel mängd mindre, lodrätt

med sin dessa.

Vänligen bealade qvoren
pi Sæterup bestå en flugga till att
ha i toppen pi stängen, belst
som den fyllede is just midsummar-
aften och inbjöd alla godsets under-
lydende till midsummarfirande i
Sæterups skog. Men detta hindrade
inte som fråd nämats, att även
främlingar sökte sig dit.

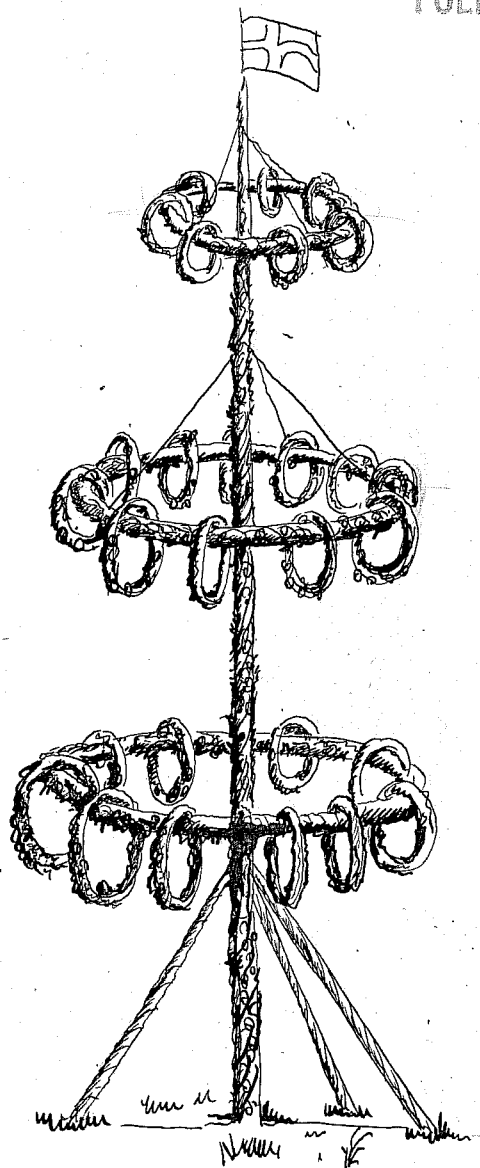
X

1894

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

SKÅNE 5D
FROSTA HED
LYBY SYN
NÖRRTOU.

MAJSTÅNG (1870-talet)
ENL. BESKR.

Albert Nilsson
1928.

Herrarna i Norrtou hände det
ofta att det bankade på dönnarna på
nätterna. Och ibland gick far ut och
skulle se vad det var. Men det var lika
säkert som att två ggr. trä är pytt så han
blev sjuk i två dagar efteråt. Och då skulle
vi alltid röla honom med soavel rökkrut.
Han satte sej med en laskan örer sej och
sen tänkte vi eld på krut under honom

Spöke
Bankning på
dönnarna

Lytby, Sk.

1894

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8.

7 Norton - band man den Den sista hävren
virk hävren på ett särskilt sätt. Den
skulle bindas med spån band av soden
brukade man stoppa ut den med
trass och annat så att den såg ut
som en häring. Den kallades också
allmänt för "kärningen" Den ätte hem
i det sista laget, men soden glömdes
man virk bort den, ty inga traditioner
äro vid his angående dess tillkomst och
senare användning.

/arb. an.

Vattaljus

Hemma kunde vi ofta få
se små ljus, som stod nere i madden
och lyfte. För utanför mitt hem var
det överrisligt på den tiden.

Som kunde vi hitta ljusen
nere i jorden. Men det var ett hål i
den för vaken var alldeles utbränd,
men det andra var häst som stån.